

РЕШЕНИЕ

№ 22209

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7125** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. А. Х., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., със съдебен адрес: С., [улица], чрез адв. Н., срещу Решение № 7217 / 25. 06. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон. Отражено е, че неправилно административният орган е приел, че е налице мълчалив отказ от страна на лицето, изразен чрез негови конклюдентни действия. Според жалбоподателя от административния орган е направен неправилен извод, че след като е пребивавал в Турция в период от 10 дни, то тази държава се явява трета сигурна държава по смисъла на § 1, т. 9 от ЗУБ, поради което не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Излага съображения, че не е взет предвид уязвимия му статут, тъй като е непридружен непълнолетен. Предвид необходимостта да бъде извършено всестранно изследване на бежанската му история с цел преценка дали по отношение на жалбоподателя са налице предпоставките по ЗУБ, иска оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № ОК-13-2241 / 03. 11. 2023 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят Х. А. Х., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., пол – мъжки, религия – мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение - неженен, е поискал закрила. Тъй като чужденецът не разполагал с документи за самоличност, последната била установена с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, с рег. № 15194/03.11.2023 г., видно от която търсещото закрила лице се индивидуализирало с имената Х. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] в Л., [населено място]. В приложение към регистрационния лист са обективирани данни за членовете на семейството на чужденеца.

С кандидата е проведено интервю по Глава VI, Раздел I - чл. 63а от ЗУБ, резултатите от което са отразени в протокол с рег. № 15194/28.11.2023 г. В хода на производството жалбоподателят е заявил, че е роден в обл. Х., [населено място]. Когато е бил на 6 години семейството му е заминало за Л. заради войната в С.. Исква да се събере със семейството си. Напуснал е Л. през есента на 2023 г. нелегално, като е преминал в С.. След това е преминал в Турция, където е останал 10 дни. След това е влязъл нелегално в България. Семейството му живее в Л.. Целта му е да отиде в Германия, където живее леля му, за да работи и да помага на родителите си. По етнически произход е арабин. Не е имал проблеми в С. заради принадлежността си към тази етническа група. Жалбоподателят е мюсюлманин сунит. В С. е не е имал проблеми заради изповядваната от него религия. Не е участвал в религиозна организация, общност или секта. Не е бил член на въоръжена групировка. Работил е в Л. в магазин за хранителни стоки, като е получавал възнаграждение. Не е преминал военно обучение и не е участвал във военни действия. Не е бил свидетел на военни действия. Не е бил жертва на отвличане, психически или физически тормоз. Не е бил член на политическа партия или организация. Не е арестуван в държавата си по произход. Не е осъждан. Роднините му не са имали проблем с властите в държавата по произход или в друга държава. Напуснал е Л. , защото е нямало училища и е започнал да работи. С. е напуснал защото няма работа. Желает да се събере със семейството си в спокойна държава. Не може да живее в С. и в Л., защото и в двете страни има проблеми и е трудно да се живее там. Не иска да се връща в тези две държави, защото не може да живее повече там. Исква да получи българско гражданство и закрила, да се събере със семейството си.

В хода на административното производство е изискано становище от ДАНС по постъпилата молба за закрила. Депозирани са становища с рег. № М-740/05.01.2024 г. на Директор на Специализирана дирекция „М“ към ДАНС, видно от което ДАНС не изразява да бъде предоставена закрила в Р България на лицето Х. А. Х., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето директорът на РПЦ-С. е уведомил Директора на ДСП-К. село, че на 03.11.2023 г. в РПЦ-С. се е явил чужденецът Х. А. Х., гражданин на С., който желае да получи международна закрила в България, бил е регистриран от длъжностно лице при ДАБ, както и, че чужденецът е на територията на България без свой родител или друго пълнолетно лице.

На основание чл. 15, ал. 1 от Закона за закрила на детето от АСП е дадено

заключение, че не са нарушени основните права на непридружен чужденец, към момента на съществува преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето.

Изготвена е докладна записка с вх. № ОК-891/08.12.2023 г., от която се установява, че Х. А. Х. е напуснал самоволно РПЦ-С., като е в неизвестност от 05.12.2023 г.

С решение Решение № 7217/25.06.2024 г. на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. Х..

При така установените факти, Административен съд – София град достигна до следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 03. 07. 2024 г. чрез определения му от НБПП процесуален представител адв. Н. от САК, а жалбата е депозирана на 04. 07. 2024 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че Х. А. Х. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които Х. А. Х. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот и има война.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

От друга страна, съдът намира, че неправилно е отказан хуманитарен статут, като председателят на ДАБ изрично сочи (стр. 3 от решението му), че от представената справка вх. № ЦУ-1010 / 01. 04. 2024 г. на дирекция „Международна дейност“ се установяват разширенията дадени в тълкувателно решение от 17. 02. 2009 г. по дело № С-465/ 2007 г.

Безспорно се сочи, че обстановката по сигурността в С. е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт, преминал в гражданска война.

Въпреки това, административния орган е приел молбата за международна закрила за неоснователна, тъй като молителят самоволно е напуснал център за настаняване, като новия му адрес е неизвестен, което според процесуалния му представител, сочи за нежелание за довършване на процедурата.

В чл. 15 от ЗУБ са регламентирани няколко хипотези, при които производството по предоставяне на международна закрила се прекратява, като в тях се включва и самоволното напускане на адреса. В случая, при наличието на законовите предпоставки е следвало производството да се прекрати, а не да се отхвърля молбата за закрила, тъй като по същество се преценяват други обстоятелства и които в случая категорично сочат основателност на молбата.

Видно от декларираното от административния орган, от наличната по преписката справка вх. № ЦУ-1010 / 01. 04. 2024 г. на дирекция „Международна дейност”, както и от представените в съдебното заседание справки вх. № ЦУ-1841 / 23. 08. 2024 г., вх. № ЦУ-1849 / 27. 08. 2024 г. и вх. № ЦУ-1852 / 27. 08. 2024 г. на дирекция „Международна дейност” обстановката в С. категорично сочи за гражданска война. Посочени са случаи на изтезания и безогледно насилие, както от страна на официалните власти, така и от опозиционните групировки. Фронтовите линии са повече или по-малко консолидирани, като има установени сфери на влияние, но към края на 2021 г. повече от половината от предвоенното население в С. е разселено.

С оглед на тежките и широко разпространени нарушения на правата на човека и продължаващите въоръжени конфликти и несигурност в С., съдът счита, че за жалбоподателя са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут.

В тази връзка, следва да се отбележи, че на съдът му е служебно известна практиката на административния орган по други сходни случаи, при които председателят на ДАБ по молби за закрила на сирийски граждани категорично приема, че са налице предпоставки за предоставяне на закрила, но поради отрицателно становище на ДАНС му се отказва такава. В конкретния случай, няма никакви данни, че жалбоподателят е опасен за националната сигурност, с оглед становището на ДАНС (л. 68), че не възразяват, поради което няма пречка на чужденеца да се предостави хуманитарен статут.

В случая следва да се вземе също така предвид, че жалбоподателят е непридружен непълнолетен, поради което същият като част от уязвима група, в още по-голяма степен отговаря на предпоставките да получи закрила.

В същото време, доводите, че жалбоподателят може да се върне в Турция, която за него е трета сигурна страна, не се споделят от настоящия състав. В конкретния случай, не са взети предвид висшите интереси на детето, доколкото жалбоподателят е непридружен непълнолетен, като в случая въобще не е обсъдено неговото уязвимо положение.

По изложените съображения съдът намира, че на Х. А. Х., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.

Воден от горното, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Х. А. Х., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., Решение № 7217 / 25. 06. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА

преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Х., роден на 01. 01. 2007, срещу Решение № 7217 / 25. 06. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: